

РЕШЕНИЕ

№ 2297

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1536** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Стефи Експрес“ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 5180 от 16.12.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 96 състав, по н.а.х. дело № 12327/22г., с което е изменено наказателно постановление № 22-2200281/08.08.2022 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“- С., като наложената имуществена санкция на касатора за извършено административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда е намалена от 2000 на 1500 лева.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Касаторът твърди, че е нарушена нормата на чл.40, ал.1 ЗАНН, тъй като АУАН не е връчен на управителя на дружеството, а на лице, което макар и да притежава нотариално заверено пълномощно, не е притежавало право да осъществява представителство в административнонаказателното производство. Твърдят се допуснати нарушения на чл.42, ал.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН при съставянето на АУАН и издаване на наказателното постановление. Отделно от това касаторът счита, че контролните органи не са успели да докажат по категоричен начин извършването

на административно нарушение; твърди, че предписанието, заради което е бил санкциониран, е изпълнявано в конкретния период, служителите са били запознати с графика за работното време, разполагали са с екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, но по неизвестни причини на датата на проверката правилникът не е предоставен на контролните органи. Алтернативно се сочи, че първоинстанционният съд не е обсъдил възможността за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, като подробно се аргументира какво представлява „маловажен случай“. Моли се за отмяна на въззивното решение и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за присъждането на разноски пред първата инстанция.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата. Моли съда да я остави без уважение, тъй като не са налице основания за отмяна на първоинстанционното решение, което намира за съобразено с доказателствата и материалния закон, при липсата на нарушение на съдопроизводствените правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение, а в случай, че бъдат присъдени разноски на касатора- те да бъдат в минимален размер.

Прокуратурата на Р България, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура, моли решението на СРС да се потвърди като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

С наказателно постановление № 22-2200281/08.08.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., на „Стефи Експрес“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, изразяващо се в това, че дружеството в качеството си на работодател не е изпълнило предписание под №1, дадено му с протокол за извършена проверка от 07.02.2022г., отнасящо се до: „Работодателят да предостави във всички обекти на дружеството, в които се полага наемен труд – екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа съгласно чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда“, като срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 08.02.2022г.

Фактите са установени при извършена проверка за спазване на разпоредбите на действащото трудово законодателство и са отразени в акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2200281/29.06.2022г., въз основа на който е издадено и оспореното пред въззивния съд наказателно постановление.

С процесния съдебен акт въпросното наказателно постановление- НП №22-2200281 от 08.08.2022г. е изменено по отношение на имуществената санкция, която е намалена от 2000 на 1500 лева.

За да достигне до този правен резултат решаващият състав е приел, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) са издадени от компетентни органи, при спазване на изискванията за тяхната форма и съдържание. Приел е за безспорно установено, че „Стефи Експрес“ЕООД в

качеството му на работодател не е изпълнило даденото задължително предписание и осъщественото бездействие от дружеството се субсумира под състава на нормата на чл.415, ал.1 от КТ. Отчел е размера на предвидената за нарушението имуществена санкция и излагайки обстоятелствата на извършеното нарушение е намерил, че санкцията следва да бъде намалена до предвидения от закона минимален размер от 1500 лева, излагайки и аргументи защо извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ (специална по отношение на пар.1, т.4 от ДР на ЗАНН)

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав, който на основание чл.220 от АПК приема за доказани фактите, така както са установени от СРС, 96 състав.

Няма спор по делото, че „Стефи Експрес“ЕООД е работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ и като такъв участва в трудовите правоотношения, възникващи с наетите от него работници и служители. Съдържанието на трудовото правоотношение е уредено в чл. 124 от КТ, която регламентира правата и задълженията на страните по това правоотношение. По силата на визираната правна норма работникът или служителят е длъжен да изпълнява работата, за която се е уговорил и да спазва установената трудова дисциплина, а работодателят - да осигури на работника или служителя условия за изпълнение на работата и да му плаща възнаграждение за извършената работа. Съответно, работодателят има задължения и във връзка с контрола по спазване на трудовото законодателство, като на основание чл.403а, ал.1 от КТ в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд, работодателят е длъжен да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, списък на работниците и служителите, изпратени от предприятие, което осигурява временна работа и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа: заповеди за полагане на извънреден труд, за дежурство, за времето на разположение, за установяване на непълно работно време и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време.

Според разпоредбата на чл. 404, ал. 1 от КТ, за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки, като според т.1 дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информирание и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информирание и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда.

Съгласно чл. 405 от КТ принудителните административни мерки по ал.1 на предходния член могат да се обжалват по реда на АПК. Неизпълнението на задължителното предписание по чл. 404, ал.1 от КТ, дадено от контролните органи, е

скрепено с налагането на административно наказание по чл. 415, ал.1 от КТ - имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 10 000 лв.

В настоящия случай на „Стефи Експрес“ЕООД, в качеството му на работодател, е издадено задължително предписание със срок на изпълнение 08.02.2022г. Няма данни и не се твърди това предписание да е било оспорено, съответно отменено с влязъл в сила съдебен акт. При извършена допълнителна проверка на 08.06.2022г.,17.06.2022г. до 29.06.2022г. в обекта на контрол- офис –Г./ Е., [населено място] кв.Г., [улица], стопанисван от санкционираното дружество, заварените работещи лица не са представили екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа, което е обективизирано в протокол за проверка № ПР2217324 от 29.06.2022г.

Както в административното, така и в съдебното производство не се доказва даденото предписание да е било изпълнено, поради което е налице нарушение на императивната разпоредба на чл. 415, ал. 1 от КТ и е осъществен нейният санкционен състав.

Релевираните възражения, че въззивната инстанция не е констатирала нарушения на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, касационният състав счита за неоснователни. И акта за установяване на административно нарушение, и издаденото въз основа на него наказателно постановление дават необходимата фактическа и правна яснота относно параметрите на извършеното нарушение. Изпълнителното деяние по чл.415, ал.1 от КТ се изразява в бездействие- неизпълнение на предписание по чл.404, ал.1 от КТ и в този смисъл административнонаказателното обвинение е следвало да бъде обосновано от гл.т наличието на възникнало за лицето задължение и изтичането на срока, в който това задължение е следвало да бъде изпълнено. В случая това е направено- в НП се съдържа описание на всеки един от релевантните факти за наличието на съставомерно от обективна страна деяние, квалифицирано като нарушение по чл. 415, ал.1 от КТ. Посочени са както съдържанието и срока за изпълнение на дадените на дружеството работодател задължителни предписания в хода на извършената проверка на 07.02.2022г., така и констатациите от извършената последваща проверка на място в обекта, стопанисван от дружеството и установяването, че не е изпълнено задължението по даденото задължително предписание.

Не е допуснато и нарушение на разпоредбата на чл.43, ал.1 от ЗАНН с факта, че АУАН е връчен на упълномощено лице. Няма пречка съставяне, предявяване и връчване на АУАН на упълномощен представител на търговеца, различен от управителя на същия. Нормите на чл.40, чл.42, т.8 и чл.43, ал.1 от ЗАНН не следва да се тълкуват формалистично, че важат само и лично за нарушителя, а не за негов пълномощник. Всеки конкретен случай на съставяне на АУАН, предявяването и подписването му от пълномощник на нарушителя-търговец следва да се тълкува с оглед съдържанието на конкретно представеното пълномощно на контролните органи и съответните норми на чл. 21-48 от ТЗ. На 29.06.2022г. пред органите на КЗП се е явил упълномощен представител на наказаното дружество- Д. Г. Г., който е представил пред контролните органи нотариално заверено пълномощно (л.51 от делото на СРС), съдържание на което недвусмислено установява, че пълномощникът е разполагал с право да присъства при съставяне на АУАН и да подпише същия от името на дружеството. Видно от съдържанието на генералното

пълномощно, със същото управителят на „Стефи Експрес“ ЕООД е упълномощил Г.: „да ме представлява пред всички физически и юридически лица, всички държавни, общински, контролни и административни органи и институции в Република България..... с всички права да ме замества навсякъде при мое отсъствие, да борави с документи и да ме подписва навсякъде, при необходимост от мое име и за моя сметка...“ Само тази част на пълномощното е напълно достатъчна, за да се приеме, че пълномощникът е разполагал с представителна власт да присъства при съставяне и да подпише АУАН от името на дружеството, като се е явил и легитимирал на място пред контролните органи именно с това генерално пълномощно.

Съответен и при правилно приложение на закона е и направеният от първоинстанционния съд извод, че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажен случай, че не е налице основание за освобождаване от административнонаказателна отговорност при прилагането на чл.28 от ЗАНН. Установените по делото факти не сочат наличието на смекчаващи обстоятелства, обуславящи определянето на деянието като такова с по-ниска степен на обществена опасност спрямо типичните нарушения от този вид Твърдението на касатора, че от нарушението няма настъпил вредоносен резултат, при наличие на формално нарушение, може да бъде преценено като смекчаващи обстоятелства по см. на чл.27, ал.2 от ЗАНН, релевантно за определяне размера на следващата се за извършеното нарушение административна санкция и което е взето предвид от Софийски районен съд с постановеното изменение на наказателното постановление.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96^{-ти} състав е валидно, допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора „Стефи Експрес“ ЕООД следва да бъде осъдено да заплати на дирекция „Инспекция по труда“ С., на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН юрисконсултско възнаграждение за представителството пред касационната инстанция, чийто размер, предвид невисоката сложност на делото, съдът определя на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, 26^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 5180 от 16.12.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 състав, по н.а.х. дело № 12327/22г.

ОСЪЖДА „Стефи Експрес“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-С. юрисконсултско възнаграждение за касационна инстанция в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1